Anadolu Yakası İşçi Bülteni

Metal işçilerinin birliği için...

Metal İşçileri Kurultayı

22 Kasım 2009 Pazar

Saat: 10:30

Yer: SU Gösteri Sanatları Sahnesi

Adres: Gureba Hüseyinağa Mah. Vezirçeşmesi Sok. No:3 Aksaray (Pertevniyal Lisesi arkası)

İletişim: metal.khk@gmail.com

Metal işçilerinin birliğini yaratmak için...

22 Kasım'da Metal İşçileri Kurultayı'nda buluşalım!

Metal işçileri kurultayı toplanıyor.

Metal işçileri kurultayı öncü metal işçilerinin birliğini yaratmak için toplanıyor.

Metal işçileri kurultayı metal işçilerinin mücadele programını yaratmak için toplanıyor.

Metal işçileri kurultayı sömürüye, baskıya, iş cinayetlerine, sigortasız sendikasız güvencesiz çalışmaya, sendikal ihanete ve her türlü kölelik koşullarına karşı metal işçilerinin nasırlı yumruğunu masaya vurmak için toplanıyor.

Bizler demire biçim verenler yaşadığımız zulme dur demek için bir araya geliyoruz. Yıllardır yaşadığımız kölelik koşullarından sıyrılmak, kendi birliğimizi yaratmak ve sermayenin azgınca saldırarak ellerimizden zorla aldığı haklarımızı geri kazanmanın yollarını yaratmak için bir araya geliyoruz.

Bizler tornacılar, kaplamacılar, presçiler, frezeciler, kaynakçılar, taşçılar, bükümcüler, dökümcüler, makineciler, elektronikçiler, bizler metal işçileri, bizler emeği ile yaşayanlar, dünyayı yaratanlar hakettiğimizi almak için bir araya geliyoruz.

Bizler kolunu, parmağını, gözünü, canını sermayenin kar hırsına kurban verenler kanımızın bedelinin hesabını sormak için bir araya geliyoruz.

Bizler eşimizin, çocuklarımızın geleceğini ve kendi geleceğimizi geri kazanmak için bir araya geliyoruz.

Bizler uzlaşmacı, ihanetçi sendikal anlayıştan hesap sormak için bir araya geliyoruz.

Bizler metal işçileri sömürünün ve zulmün ortadan kalktığı bir dünya özlemini haykırmak için bir araya geliyoruz. Aksan'da yaşanan kısa çalışmaya, Link'te işçilere verilen düşük zamlara, Aldem'de üç dönemdir yapılmayan ücret zamlarına, Kurtköy Sanayi'nde ödenmeyen maaşlara, işten çıkartmalara, Tepeören'de, Tuzla'da işçilerin emeğini çalan patronlara karşı birlik oluyoruz, sesimizi yükseltiyoruz.

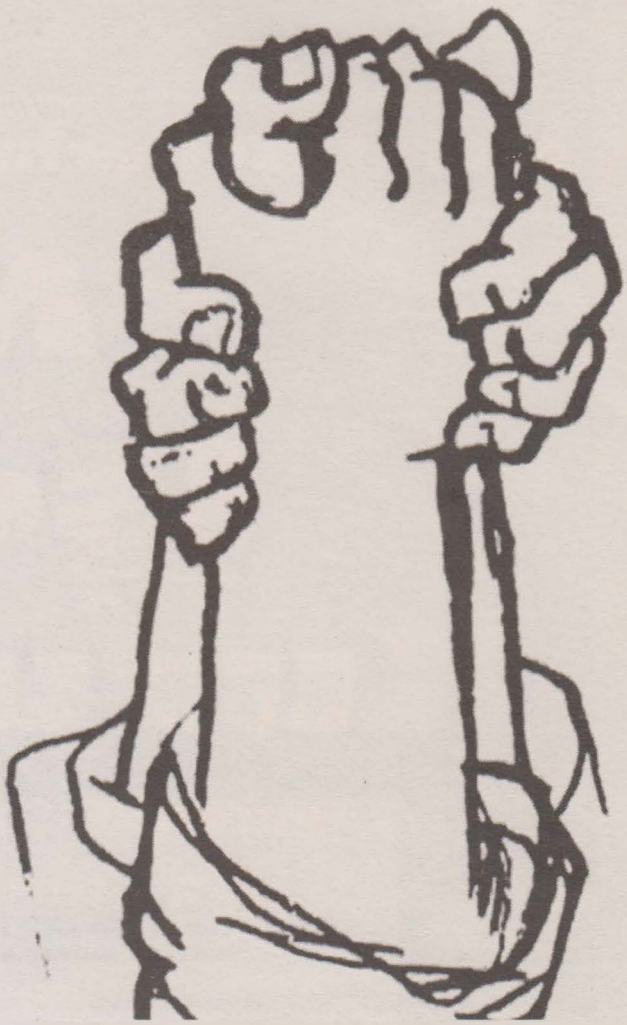
Ve bizler Kartal ve Pendik'te çalışan metal işçileri olarak bütün metal işçilerini emeğine, alınterine sahip çıkmak, haklı mücadelemizi büyütmek için İstanbul genelinde metal işçilerinin katılacağı kurultaya omuz vermeye çağırıyoruz.

Gelin asalak sermaye sınıfından hesap soracak birlik ve mücadeleyi beraber örelim.

Gelin metal işçilerinin birliğini güçlendirelim.

Aksan işçileri, ABB işçileri, Lombardini işçileri, Simens işçileri, CMS işçileri, Bulut Makine işçileri, Aldem işçileri, Link işçileri, Nova işçileri, Aktif metal işçileri, Evas işçileri, Cemko işçileri, Sardoğan işçileri, Pendik'te, Maltepe'de, Kartal'da, Kurtköy'de, Tepeören'de, Tuzla'da çalışan bütün metal işçileri bu çağrı size;

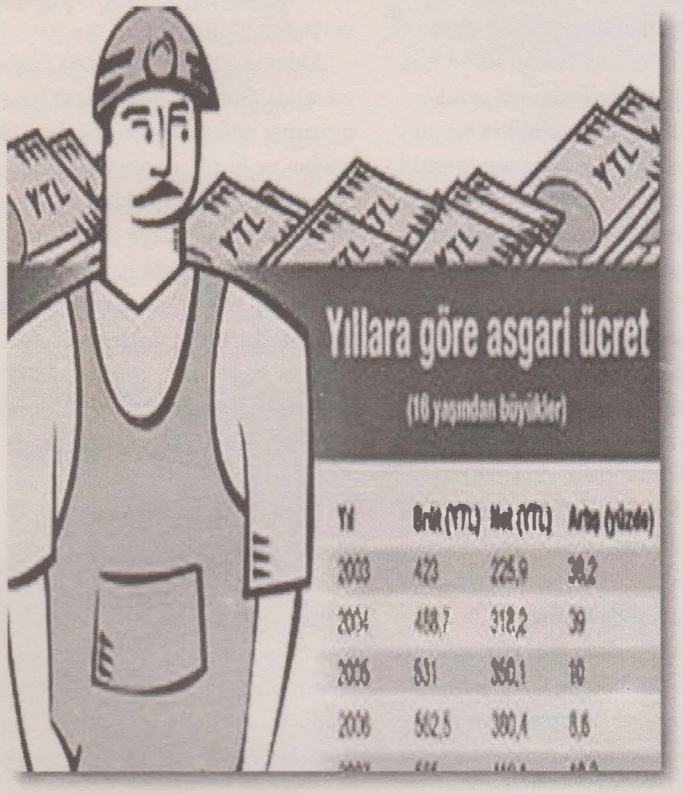
Onurlu bir yaşam ve insanca bir gelecek istiyorsak bunun yolunun ancak ve ancak birlikte mücadeleden geçtiğini düşünüyorsak metal işçileri kurultayında buluşalım.

Asgari ücrete kaç simit eklenecek!

Bir yılın daha sonuna geldik. Yeni yılın getirecekleri ise büyük bir merak konusu. Ama 2010 yılının da krizle geçeceğini tahmin etmekse güç değil. Böyle bir dönemde 2010 yılı için asgari ücret tartışmaları da başlamış bulunuyor. Asgari ücreti belirleyecek komisyon çalışmalarına başladı. Geçen yıl uzun bir süre gündemde kalan asgari ücret zammı bu dönem de aynı kaderi yaşayacak gibi.

Geçen yıl asgari ücrete yapılan zamla alınacak simit tartışmasıyla yapılan zammın güdüklüğü ifade edilmişti. Bu yıl da benzer bir tablo olacağını söyleyebiliriz. Çünkü bugünden dillendirilen zam %3 üzerinden ifade ediliyor.

Asgari ücret aslında çalışan bir işçinin ihtiyaçları üzerinden tanımlanması gereken, patronun işçisine verebileceği en düşük ücreti olması gerekir. Ama bu ücret nedense yoksulluk sınırı olarak bilinen rakamı hiçbir dönem geçmemiştir. Çünkü asgari ücrete yapılan zam ile enflasyon oranı paralel değildir. Elektriğe, doğalgaza, ekmeğe, suya zam yapılırken %3 gelenden fazla gideni gösterir. Özellikle kriz döneminde olmamızdan dolayı bu kadar pervazsız davranabiliyorlar. Kötünün iyisi %3 anlamına geliyor.

Bugün birçok patron asgari ücrete yapılacak zammın açıklanmasını bekliyor. Çünkü kendi verecekleri zammı da buna göre belirleyecekler. Üretimden yüksek karları ceplerine atanlar maaşlara zamma gelince ekonomik krizi hatırlıyorlar. Sömürü çarkları arasında düşük zam ya da sıfır zammıysa ancak asgari ücrete yapılan zam üzerinden açıklayabiliyorlar. Patronların verdiği zammı belirleyen onlara sözde meşru zemini sunan asgari ücret zammıdır.

Bir yandan kamusal alandaki dönüşümlerle patronları besleyenler diğer yandan da elimizdeki maaşı da kuşa çeviriyorlar. Patronların alkışlarıyla karşılanan %3'lük zam işçi ve emekçilerin derdine derman olmayacaktır. Bugünün koşullarında yüzdelik dilimden zam tartışmalarının aslında bir anlamı da yoktur. Olması gereken yoksulluk sınırının gerçek hesaplanması yani devletin hesaplamasından gayrı tarafsız bir hesapla insanca yaşamaya yetecek ücret talebidir. Bugün insanlar yaşadıkları ekonomik sıkıntıdan dolayı eşleri, çocuklarıyla aile evlerine dönmekte evleri birleştirerek kiradan kurtulmanın hesabını yapmaktadır. Tüketim masraflarını kısmak için temel gıda maddelerini almamayı tercih etmektedir. Böyle bir tabloda mevcut asgari ücrete %3 değil %10 bile dense işçi ve emekçilerin ne alınterinin karşılığı olur ne de yaşamlarında bir değişim olur.

Pırlantadan vergiyi kaldıran, otomobil ve beyaz eşyada satışlara teşvik için ÖTV'yi dönemsel olarak donduranlar işçinin cebine giren kuruşların vergisini kaldıramıyor. İşçilerin maaşına doğal olarak asgari ücrete %18 vergi oranı uygulanıyor. Bu bile devletin kimin çıkarlarını temel aldığını gösterir. İşçi ve emekçilere kriz döneminde sırtını dönenler patronların kar oranındaki düşüşe engel olmak için türlü yasal düzenlemeleri ve teşvikleri hayata sokmaktadır. Bir işçinin adlığı maaş düşünüldüğünde bir futbolcunun aldığı yüksek ücretle kıyaslanamayacak bir vergi ödemektedir. İşçilerin maaşının vergiden muaf tutulması en meşru ve doğal durum olması gerekir.

İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret talebi bugün tek ses olarak ifade edilmelidir. Bu talep patronların düzeninde emeğin karşılığını alma yönünde ilk basamaktır. Bugün ortaçağdaki kölelikten, sanayinin ilk aşamasındaki ağır işçilik koşullarından bakıldığında yaşamımız ücretli kölelik koşullarındadır. Bir ücret alınmakta ama üretim kölelik esasındadır. Geçmişten günümüze koşulları değiştiren üretenlerin alınterinin karşılığı için verdiği mücadeledir. Bugün de ücretli kölelik düzenine karşı insanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücretin gerçekliğini sağlayacak olan da bu mücadeledir.

Hak arayan işçiler işten atılıyor...

Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz!

Aldem Çelik fabrikasında çalışan iki işçi olarak 9 Ekim günü idari müdürün yanına çağrıldık. Farklı bahaneler sunulsa da ikimize de işten çıkarıldığımız söylendi. Asıl nedense fabrikada çalıştığımız ilk günden beri haklarımızı arayan işçiler olmamızdır.

Aldem patronları işlerini büyütmek için hep işçisinin sırtına basmıştır. Bu sayede krize rağmen büyüyen bir şirket olmuştur. 2001 krizinde de böyle yükselmiş olanlar 2008 krizini bu deneyimlerle karşılamıştır. Herhangi bir gerekçeyle dolayı işe gelmediğiniz takdirde gelmediğiniz bir gün için iki günlük yevmiye kesilmektedir. Bu yolla sözde yasal olmasına rağmen işçilere ay sonunda kağıt imzalatmak suretiyle bu keyfi cezaya kılıf yaratılmaktadır. Biz ise başından itibaren bu uygulamayı kabul etmediğimiz için işten atılmakla tehdit edilmiş, kağıda imza atmadığımız için özel olarak konuşmaya çağrılmış işçileriz. Sonuçta uzun dönemdir uygulanan bu keyfi ceza sistemi haksızdır ve birileri buna itiraz etmektedir. Bu tarihten itibaren müdürün ve patronların dikkatini çekmiştik ama hakkımızı aramaya devam ettik. Keza 6 ayda bir uygulanan zamlar bu fabrikada üç dönemden beridir askıda. Krizi gerekçe göstererek zam isteyenlere kapıyı gösterenler işçiler içinde birilerinin zam talep etmesini de kabullenememiştir. Biz sadece sorunlara karşı bireysel olarak ses çıkarttığımız için seçilmedik. Biz bu haksızlıkların durması ve alınterimizin karşılığı için işçilerin birlik olması gerektiğini savunduğumuz için, Ocak ayında zam %15 olmalı dediğimiz için, 1 güne 2 gün kesilen kağıda imza atmadığımız için işten çıkarıldık. İşten çıkarılma gerekçesinde çalışılan bölümde kriz dolayısıyla küçülme denmektedir. Eğer bugüne kadar kriz etkisi ortada yoksa nasıl olur da şimdi bu gerekçe sunulmaktadır. Ya da sadece fabrikadaki bir bölümde yaşanan krizin karşısında işçi çıkarmak mı çözümdür? Biz bu soruyu Aldem patronuna sormuyoruz? Bu soru Aldem işçilerinedir. Çünkü bunun arkasında yatan mantığı görmezlerse yarın atılan kendileri olduğunda da sessizlikle karşılaşacaklardır. Fabrikada siparişleri yetiştirmek için fazla mesaileri kabul eden, 3 dönemdir zam almayan işçiler şimdi ufak bir kriz ifadesi ile kapı önüne konulabileceklerini gerçeğini görmelidir.

Aldem Çelik fabrikasında başka işçiler de bu süreçte işten çıkarıldı. Sonuçta patron için tek gerekçe vardır. Kendi karının artışı önündeki her engelin kalkması! Bizim gibi hakkını arayan ve birlik olunması çağrısı yapanlar da olur, üretimde yavaş kalan emekli işçiler de olur. Ya da işi bittiğinde diğer bölümlerde çalışmaya itiraz eden bir işçi de olabilir. Hatta bu süreçte işçiler içinde patronun akrabası gibi onu savunan tornahanenin bir ustası da olabilir. Bunlar yaşandı. Ve bunun gibi nice örnekler yaşanacak. Aldem patronu krize rağmen büyüme hedefiyle azgınca saldırmaktadır. Önündeki "engelleri" temizleyerek yeni bir döneme girmek istemektedir. Geçmişte sendika girişimini başlatan işçiyi yaptığı gibi şimdi de biz engeliz. Aldem patronu kendi ifadesiyle işçilerin birlik olmasından korkuyor. Çünkü o da biliyor ki Aldem işçileri birlik olursa bugüne kadar rahat rahat oturduğu tahtı sallanacaktır. Siparişler yetişsin diye 7 hafta sabah sekiz akşam sekiz çalışanlara zam yok diyemeyecektir! 1 gün gelmeyen işçinin iki gününü kesemeyecektir! İşte biz bunu dillendirenler olduğumuz için işten atıldık. Fakat patronun ve müdürün unuttuğu bir şey var. Biz olmasak da bu sorunlar sürdüğü sürece birileri elbet birliğin ve haklarının mücadelesini verecektir. Bugün değilse yarın Aldem işçileri birliğini sağlayıp patronun karşısına dikilecektir.

Aldem Çelik'ten atılan işçiler

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!
Zafer Cesur Çuval işçilerinin olacak!

Kurfalı'da kurulu bulunan ve yaklaşık 400 işçinin çalıştığı, Cesur Ambalaj'da hak gasplarına karşı direndikleri için işten çıkartılan işçiler, 1 Kasım günü Kartal Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirdiler.

"Cesur Çuval İşçileri" pankartının açıldığı eylemde ilk olarak konuşan işten atılan Cesur Çuval İşçisi Selim Akbaşoğlu, bir seneyi aşkın bir zamandır çalıştıkları Cesur Çuval fabrikasında patronun kazanılmış hakları gaspettiğin aktararak; "Bizler gece-gündüz durmadan 3 vardiya ve yoğun mesailerle çalıştığımız tonlarca malı yurt içine ve yurt dışına gönderdiğimiz halde gasp edilen bu hakların verilmeyişini Cesur Çuval patronu Mehmet Cesur krizin etkileri olarak tanımlıyor. Krizi bahane göstererek elimizdeki son kırıntılara da göz dikenler trilyonluk bir iplik makinesini İran'da kurulu bulunana fabrika için alabiliyorlar" dedi.

Ardından sürecin başından itibaren Cesur Ambalaj işçilerinin yanında yer alan ve işçilere her türlü desteği sunan Kartal İşçi Kültür Evi Derneği adına bir konuşma

gerçekleştirildi. Konuşmada Cesur Çuval işçilerinin haklı taleplerine destek olmak gerekliliğine vurgu yapıldı. Kartal İşçi Kültür Evi Derneği'nin üzerine düşen görevleri yapacağı ifade edildi.

Ardından işten atılan Cesur Çuval işçisi Naim Arslan konuya ilişkin bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Eylcme BDSP, Eğitim-Sen, Emekli-Sen, Partizan, TİB-DER ve Demokratik Birlik Hareketi destek verdi.

BASINA VE KAMUOYUNA!

Bizler Cesur Çuval fabrikasında ücret hakkı için iş durdurmuş ve 25. maddeden işten atılmış işçileriz.

Bir yılı aşkın bir zamandır ücretlerimizi zamanında alamıyoruz, ikramiyelerimiz ve toplu sözleşmeden doğan bütün sosyal haklarımız ise gasp edilmiş durumda. Ücretlerimizi sürekli geç ödeyen ve sosyal haklarımızı gasp eden Cesur Çuval patronuna karşı 4857 sayılı iş kanununun biz işçilere sağlamış olduğu ücretlerin 20 gün gecikmesi durumunda işçilerin çalışmayı reddetme hakkına dayanarak iş bıraktık. Ama yasa tanımayan Cesur Çuval patronu Mehmet Cesur kanunsuz bir biçimde bizleri kıdemsiz, ihbarsız kapı önüne koydu.

Toplam 7 kişinin işten atıldığı bu süreçte bu yaşananlardan çok daha vahim bir durumla karşı karşıyayız. Sonuç itibarı ile yaşadığımız bu saldırı artık bir dava konusudur. Ama bizler DİSK Tekstil Sendikası'nda örgütlü işçiler olarak, bize sahip çıkmayan ve bizleri yalnız bırakan DİSK'e bağlı Tekstil Sendikası'nın tutumunu anlatmak ve kamuoyuna deklare etmek için buradayız.

2004 yılında DİSK Tekstil Sendikası'nda örgütlendiğimizden bu yana bu sendika bir kez olsun bizleri arayıp sormamış, bir kez olsun yanımıza gelmemiş, hiçbir sorunumuza taraf olmamıştır. Bu sendika ve bu sendikanın anlayışını oluşturan sendikacılar yaşananların hesabını vermek zorundadırlar.

2004 yılından bu yana iki toplu sözleşme geçmiştir. Fakat bu toplu sözleşmelerin kapsadığı birtakım hakların uygulanıp uygulanmadığı, bir kez olsun işçilere sorulmamıştır. 2004 yılında seçilen temsilcinin 2008 yılında emekli olmasından sonra buraya temsilci bile atanmamıştır. Sendikacılar telefonlara çıkmamakta ve yaşanan onca sorun karşısında bizlerden aldıkları kesintilerle zevki sefa içerisinde olan biteni izlemektedirler.

Böyle bir sendikal anlayışın bağlı olduğu DİSK gibi bir konfederasyondur. Mücadele tarihi açısından işçi sınıfının fiili meşru mücadelelerinin ürünü bir konfederasyonun böyle bir sendikal anlayışın kendisini barındırıyor, hesaplaşmıyor oluşu ise kabul edilemeyecek bir noktadır. İşçi sınıfının mücadele mevzileri olan sendikalar işçi sınıfının üzerine çöreklenmiş akbabalar gibi bir pozisyona gelmiştir.

Bu anlayışla hesaplaşmak her öncü işçinin ve sınıf sendikacılığından bakan sendikacıların en hayati görevidir. Bütün kamuoyunu ve emekten yana olan bütün kitle örgütlerini, bütün sendikaları ve sendikacıları bu tablo karşısında taraf olmaya ve bu anlayıştan hesap sormaya davet ediyoruz.

Cesur Çuval İşçileri

Krize, hak gasplarına, sömürü saltanatına karşı metal işçileri bir adım ileriye! Metal İşçileri Kurultayı'na!

Aldem Çelik fabrikasında çalışan bir işçi olarak tüm işçi kardeşlerimi selamlarım. Bugün bizler fabrikalarda ağır koşullarda çalışmakta ama alınterimizin karşılığını alamamaktayız. Krizi bahane ederek karlarına kar katanlar bir yanda krizin faturasını ödeyerek daha da yoksullaşanlar diğer yanda. Metal işçileri bu sorunlara mahkum değildir. Yapılacak kurultay bu sorunlara karşı bir adımdır. Artık metal işçileri olarak sorunlarımıza karşı birleşmenin ve daha güçlü bir mücadelenin zeminini düzlüyoruz. 22 Kasım'da kurultay salonunda bu bakışla yerimizi almalı ve patronlara karşı tek yumruk olmalıyız. Biz bunun için kurultaya hazırlanıyoruz. Tüm metal işçisi kardeşlerimizi de kurultayla gücümüzü birleştirmeye çağırıyoruz.

Aldem Çelik'ten bir işçi

Birliğimiz için ilk adımlarımızı atalım!

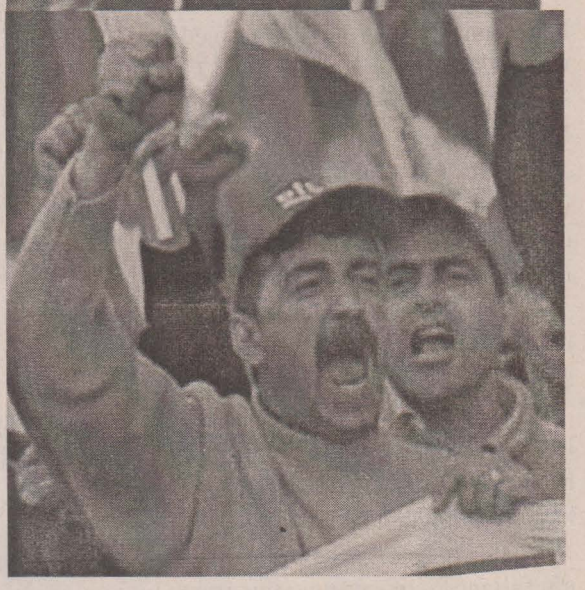
Ben Kimyacılar Sanayi Sitesi'nde bulunan, yaklaşık 200 kişinin çalıştığı bir metal fabrikasında çalışıyorum. Birçok fabrikada olduğu gibi bizim fabrikamızda da birçok sorun yaşıyoruz. Yaptığımız iş çok ağır. Vincin olmadığı yerde, kesme çelikleri vs. elle kaldırıyoruz. Gerekli temizlik koşullarından mahrum çalışıyoruz. Havalandırmamız yok. Kalıpları temizlemek için hava tutuyoruz, etraf toz duman içinde kalıyor ve o havayı solumak zorunda kalıyoruz. En son sağlık taramasından geçirildik ama henüz sonuçları gelmedi. Dışarıda çektirdiğimiz filmlerde ciğerlerimizde yavaş yavaş sorunlar çıktığını gördük. İşyerinin doktoru var. Ne kadar durumumuz kötü olursa olsun, çalışabilir raporu veriyor.

Fabrikada performans zammı uygulanıyor ya da patronun tuttuğu işçilere zam veriliyor. Bizler uzun zamandır aynı maaşla çalışıyoruz. Bizler Çelik İş Sendikası'nda örgütlüyüz. Ancak yaşadığımız sorunlara karşı sendikanın bir şey yaptığını görmedik. Çalışma ve yemek saatlerimiz düzensiz. İşçiler birlik olmasın, yan yana gelmesin diye yemeğe bile grup grup gönderiliyoruz. CNC bölümünde çalışan arkadaşlar iş olmadığı gerekçesiyle izne gönderildiler. Servis sorunumuz var. Kimi işçiler sevisten indikten sonra 20-25 dakika evine yürümek zorunda kalırken, patronun kimi adamları da kapılarının önünden alınıyor.

Sorunlarımız saymakla bitmez. Sorunlara karşı birlik olunması gerekiyor. Bizler birlik olduktan sonra patronlar hiçbir şey yapamaz. İşçiler birbirleriyle sohbet etse, bir bardak çay bile içse anlamlıdır. Birliğimiz böyle böyle yaratılabilir. Bugün birkaç kişi yan yana geliriz, yarın birçok işçi olarak yan yana gelebiliriz. Bu konuda adımlarımızı hızlandırmalıyız. 22 Kasım'da gerçekleşecek olan kurultayda işçiler olarak yan yana gelebilir ve birliğimiz için ilk adımları atabiliriz.

Kimyacılar Sanayi Sitesi'nden bir metal işçisi

Örgütlü mücadele için kurultaya!

Asgari ücret tartışmaları başladı. %3 gibi bir sefalet zammı öneriyorlar. Senin gibi milyonlarca asgari ücretle çalışan işçi var. Bu saldırılara dur diyebilmek için Metal İşçileri Kurultayı'nda buluşalım. Ben de metal işçisiyim. Benim de bir sözüm var, ben de bir şeyler söylemek istiyorum. Bu maaş az geçinemiyorum diyorsan, örgütlü bir mücadele içinde bu saldırılara karşı koymak ve metal işçilerinin öz birliktelliklerini yaratmak için, saflarda daha sıkı bir mücadele için, üretip yönetmek için, 22 Kasım'da Metal İşçileri Kurultayı'nda buluşalım.

Kartal'dan Bileşik Metal-İş üyesi bir işçi

Bulut Makine'den merhaba!

Her gecen gün hayat yaşanmaz bir hal alıyor. Bir şeyler yapmak lazım, bu böyle gitmez. Yaşayabileceğimiz bir dünya mümkün diyorsan ve sen de kendini işçi sınıfının öz evladı olarak görüyorsan. Bunca haksızlığa, bunca sıkıntıya, yaşanan hak gasplarına karşı, sigortasız çalışmaya ve fazla mesailere, ücret düşüklüklerine, kölece yaşamamak için patronlara ve sendika ağalarına karşı, işçi sınıfının birlikteliği olacak metal işçileri birlikteliğini yaratmak için Metal İşçileri Kurultayı'n da buluşalım.

Bulut Makine'den bir işçi

22 Kasım'da gerçekleştirilecek kurultaya katılmalı ve güç katmalıyız!

Kurtköy Sanayi'de tabela, stant vb. işler yapan küçük bir metal fabrikasında çalışıyorum. Geçen yıl 15 kişi çalışıyorduk. Krizin başlamasıyla birlikte bugün sayımız 6'ya düşmüş oldu. Bütün sektörde olduğu gibi kriz dediler, geçen yılın onuncu ayından beri düzenli maaş alamıyoruz. Aylardır sadece haftalık harçlık veriliyor. Böylelikle hem bizler yatıştırılmış olduk, hem de patron işini yürütmüş oldu. Hemen hemen hergün patates yiyoruz. Haftada beş saat fazla çalıştırılıyoruz. Yaşadığımız bütün sorunlarla beraber maaş da alamıyoruz. İçeride altı aylık mesai alacaklarımız var. Bütün bunların üstüne bir de patron bizlerle dalga geçercesine mesai paralarınızın yerine izin kullanmamızı söyleyecek kadar pervasızlaşabiliyor.

Bütün bu sorunlarımızın çözümü işçilerin birliğinden, örgütlülüğünden geçiyor. Bizler sustuğumuz sürece patronların pervasızlığı artarak devam edecek. Aylarca maaş dahi almadan çalışmaya d am edeceğiz. Bugün metal işçilerinin sorunlarına karşı çözümler üretebilmek için adımlar atılıyor. Ortak sorunlarımız karşısında ortak çözümler üretebilmek için bütün metal işçilerinin bu adımlara destek vermesi gerekiyor. 22 Kasım'da gerçekleştirilecek kurultaya katılmalı ve güç katmalıyız.

Kurtköy Sanayi'den bir metal işçisi

Metal İşçilerinin Birliğini Yaratalım Kurultayda Buluşalım!

Merhaba metal işçileri;

Ben Çolakoğlu Metal'de çalışan işçiyim. Bizlere dayatılan kölece yaşam koşullarına, sendikal ihanete, satışa ve iş cinayetlerine karşı gerçek kurtuluşun ancak birlikten ve mücadeleden geçeceğine inanıyorum. Bu yüzden artık biz metal işçilerinin kendi birliğini kurmaktan başka bir yolu yoktur. Bu yüzden de gerçekleştireceğimiz Metal İşçileri Kurultayı'na bütün metal işçilerinin katılması hayatidir.

Tüm metal işçilerini metal işçilerinin birliğini yaratmak için kurultaya bekliyorum.

Çolakoğlu'dan bir işçi

Emeğin ve alınterinin yüceliğiyle hepinizi selamlıyorum!

Merhaba işçi kardeşlerim;

Benim bu yazıyı yazma nedenim, 22 Kasım'da gerçekleşecek olan Metal İşçileri Kurultayı'na neden katılmamız gerektiğidir. Bildiğiniz gibi son yıllarda sınırlıda olsa mücadele çabası veriyoruz. Ama bu mücadele çabaları yeterli değil. Her alanda yan yana gelerek daha güçlü birliktelikler kurmalıyız. Aylardır yürütülen Kurultay çalışmaları bu birliği yaratabilmek için bir olanaktır. Bizleri iliklerimize kadar sömüren patronlara birlikteliğimizi göstermek için kurultaya katılmamız gerekmektedir. Bizler her şeyi oluruna bırakıyoruz, başımız ne zaman sıkışırsa, o zaman bir şeyler yapmaya çalışıyoruz. Gelin iş işten geçmeden bir sınıf olduğumuzun farkına varalım. 22 Kasım'da yapılacak kurultaya katılalım, yaşadığımız sorunları hep birlikte tartışalım, hep birlikte çözümler üretelim. Patronlar bizim haklarımızı elimizden almaya çalışırken, kendi aralarında birlik oluyorlarsa, bizim de onların karşısında güçlü bir duruş sergilememiz gerekiyor. Bütün işçileri 22 Kasım'da Metal İşçileri Kurultayı'na çağırıyorum.

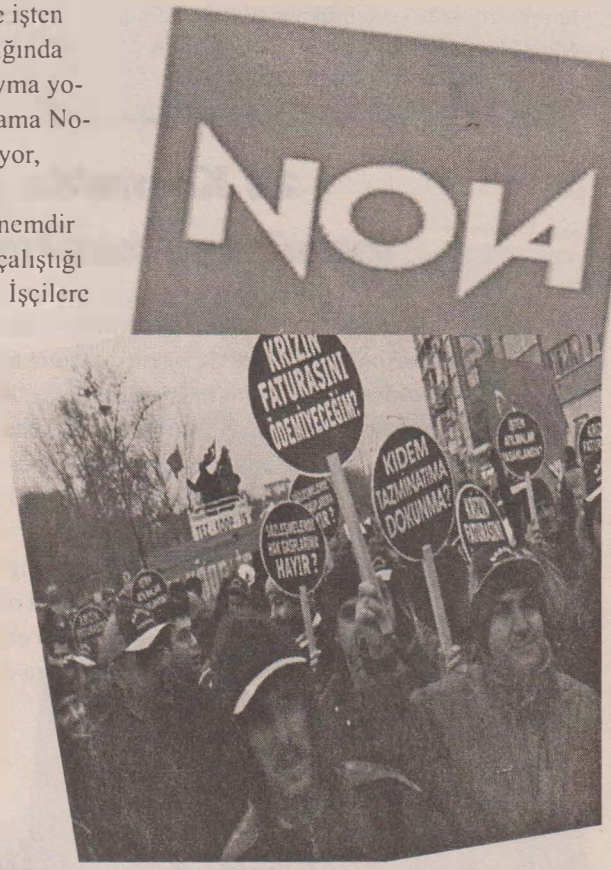
Pendik'ten bir metal işçisi

Nova işçilerine çağrımızdır!

Nova'da işçilere dönük saldırılar devam ediyor. Uzun bir dönemdir maaşların parçalara bölünerek ödenmesi ve üç haksız gerekçelerle işten atılmasının ardından yeni işten atmalar yaşanıyor. İşler yoğunlaştığında işçi alımı yapan patron, işlerin azalmasıyla işçileri kapı önüne koyma yolunu tutuyor. Her fırsatta kriz var söyleminin arkasına sığınılıyor ama Nova'da çalışan işçilerin hepsi biliyor ki, hergün yeni siparişler alınıyor, fabrika gece-gündüz bu siparişleri yetiştirmeye çalışıyor.

Yeni bir zam dönemine daha yaklaşıyor. Nova işçileri üç dönemdir zam alamadan çalışıyorlar. Nova patronu işe girişte imzalatmaya çalıştığı kağıtlarda, işçilere maaşlarını kimseye söylememeyi şart koşuyor. İşçilere zam olup olmayacağı kapalı zarflarla bildiriliyor ya da bölüm şefleri "senin maaşını düzelttireceğim ama bu aramızda kalsın" gibi söylemlerle işçileri oyalıyor. İşçiler arasında rekabeti körüklemeye ve oluşabilecek bir birlikteliğin önüne geçmeye çalışıyorlar. İşçilerin ellerine tutuşturulan bordrolarla, bankaya yatırılan maaşlar arasında büyük farklar var. %100 zamlı verilmesi gereken Pazar mesaileri bile %50 zamlı veriliyor.

Bu sorunlara daha birçok sorun eklenebilir. Nova işçileri sessiz kaldıkça sorunlar katlanarak artacak. Sigortaların asgari ücret üzerinden yatırılmasından tutun da yeni işten çıkartmalara kadar bir çok sorun gündemde. Tek çözüm yolu ise işçilerin birliğinin yaratılabilmesi ve hakları için mücadeleye atılmasıdır. 22 Kasım'da gerçekleştirilecek Metal İşçileri Kurultayı, metal işçilerinin birliği için atılan bir adımdır. Nova işçileri de bu birliğe güç vererek, kurultaya katılmalıdırlar.

Eda Elektronik'te maaşlar ödenmiyor...

İki buçuk ay boyunca Eda Elektronik'te çalıştım. Maddi durumum çok kötüydü. Hemen iş bulup çalışmak istedim, aileme katkı sağlamak için. İşyeri krizdeyim bahanesiyle parayı sürekli erteliyordu. Aylık maaşlarımızı alamıyorduk. Günümüzde parasız olmuyor, kiracıyız, ekmek almak zorundayız.

Bunları anlatıyordum hakaret görüyordum. Bir şekilde susturuyorlar ve geçiştiriyorlardı. Daha sonra parasızlığa da dayandım. Tekrar paramı isteyince kovdular. Hakaret ettiler. Patron ve muhasebeci tarafından hakaret gördüm. Ona rağmen direndim. Yaptıklarının yanlış olduğunu, basına şikayet edeceğimi söyleyince paramın bir kısmını alabildim. 3 aydır da paramın kalanını alamadım.

Kriz olduğunu sanmıyorum. Krizi bahane edip, işçileri ezdiklerini düşünüyorum. Arabasıyla gezip duruyor patron. Şu an aynı koşullarda çalışma devam ediyor. Çalışan işçilerin hakları yeniyor. Üretilen mallar satılıyor ama para gelmiyor, bunu anlamıyorum.

Eda Elektronik'ten bir işçi kadın

Çolakoğlu'nda iş cinayeti...

29 Ekim Perşembe günü Çolakoğlu'nda bakım ve onarım görevlisi olarak çalışan Engin Gündüz isimli teknik servis elemanı saat 13.45'te iş cinayetine kurban gitti.

İki bakım ve onarım işçisi çelikhane bölümünde ortaya çıkan bir arızayı çözmek üzere görevlendirildiler. Arızanın yaşandığı kireç taşıyan bant bölümünde bandın üzerine çıkarak arızayı tamir etmeye çalışan Engin Gündüz bandın birden çalışmasıyla dişlilerin arasına sıkışarak can verdi.

Vücudu parça parça olan işçinin kafası ve organları savcının ve makine teknik servisinin gelip makineyi sökmesiyle bulunabildi. Makinenin nasıl çalıştığı, ya da ölen arkadaşın bu makineye bakım yapmak üzerinden bir eğitimden geçip geçmediği bilinmiyor.

Bu kaza yaşanırken üretimin bir an bile durmamış oluşu sermayenin kar hırsının ve işçi kanıyla nasıl beslendiklerinin bir göstergesidir. Aynı zamanda Türk Metal Sendikası'nın örgütlü olduğu bu fabrikada sendika temsilcilerinin ve yetkililerinin hiçbir şey olmamış gibi tepkisiz kalmaları yaşanan bu iş cinayetinin olası bir durum gibi karşılanmış olması sendikanın da patrondan bir farkının olmadığının göstergesi olmuştur.

Çolakoğlu'nda her sene nereden baksanız üç ya da dört işçi aşırı kâr hırsına kurban verilmektedir. Bu fabrika tam anlamıyla işçi kanıyla beslenen bir fabrika olarak karına kar katmaya devam ediyor.

İşçi kanıyla beslenenler kendi kanlarında boğulacaklar!

Metal İşçileri Kurultayı Kartal Hazırlık Komitesi

Dünyanın dört bir yanında grevler...

Arjantin'de grev...

Arjantin'in başkenti Buenos Aires'te öğretmenler, doktorlar ve metro çalışanları greve gitti. Grev başkenti felce uğrattı. Doktorlar son altı ay içerisinde dördüncü kez greve gidiyorlar.

Kamusal sağlık sisteminde düzenlemelere gidilmesini isteyen doktorlar planlanan kısıtlamaları protesto ediyorlar.

Şili'de maden işçileri grevde...

Bakır üretimi yapan Spence Maden Ocağı'nda çalışan işçiler 13 Ekim günü başlattıkları grevi sürdürüyorlar. Sendika başkanı patronun teklif ettiği zammın yeterli olmadığını söyleyerek, talepleri dikkate alınmazsa işçilerin yolu keserek bakır nakliyatını engelleyebileceğini belirtiyor.

Royal Mail'de Grev zamanı...

İngiltere'de Birleşik Krallık Posta Servisi "Royal Mail"de posta servisi çalışanları ülke genelinde çıktıkları iki günlük grevden sonra 5 kasım günü'de üç günlük greve çıktılar. Posta çalışanları çalışma koşullarının düzeltilmesi, işten atılmaların durdurulması, ücret zammı ve kurumda yapısal yenilenmelere gidilmesini talep ediyorlar. Greve 80 bin Royal Mail işçisi katıldı. Grev nedeniyle 30 milyondan fazla mektup ve kargo dağıtılamadı.

Hindistan'da çelik işçileri grevde...

Hindistan'da 150 bin çelik ve maden işçisi 48 saatliğine greve gitti. İşçiler ücret artışı ve sosyal hak taleplerinin karşılanmaması nedeniyle greve gittiler. Greve giden işçilerin çalıştığı işyerleri Hindistan'ın en büyük çelik tekeli olan Steel Authority of İndia Limited'e ait.

Fujitsu'da işçiler grev kararı aldı...

İngiltere'de Tokya merkezli dev teknoloji şirketi Fujitsu'da çalışan sendikalı işçiler ücret kesintisine ve işten atmalara karşı grev kararı aldılar. İşçilerin yapacağı kitlesel bir eylemin bazı önemli kamu hizmetlerini önemli ölçüde etkileyeceği düşünülüyor.

Shougang'de grev sona erdi...

Peru'da bulunan Çin şirketi Shougang Çelik Tesisi'nde çalışan maden işçileri geçtiğimiz ay zam talebi ile greve çıkmıştı. 15 günlük grevin ardından işçilerle şirket arasında yapılan anlaşma sonucu grev sona erdi. İşçilere söz verilen zamlarla beraber 35 dolar ikramiye ödenecek. Ayrıca greve katılan işçilere şirket tarafından hiçbir baskı uygulanmayacak.

British Airways yılbaşını grevle karşılayabilir...

British Airways'te çalışan kabin görevlileri grev uyarısında bulundu. İşçilerin şirket uygulamalarına duydukları öfkeyi dile getirdikleri sendika toplantısında 3 bin işçinin yılbaşı tatilinin başlayacağı 21 Aralık'ta greve çıkabileceği açıklandı. Çalışma koşullarının düzeltilmesi, işten atmaların durdurulması ve 2 yıllık maaş dondurulması kararının iptali talepleri karşılanmazsa grev başlayacak.

Güney Kore'de genel greve doğru...

Kore İşçi Sendikaları Konfederasyonu Başkanı Lim Sung-kyu ülkenin en büyük sendikası olan Hyundai Motor İşçileri Sendikası'nın diğer sendikalarla birlikte genel greve katılacağını açıkladı. Genel grev görüşmeleri, Çalışma Bakanlığı'nın birden fazla sendikanın tek bir şirkette örgütlenebilmesi ve şirketlerin sendikalarda tam zamanlı olarak çalışan üyelerin maaşlarını ödememesine ilişkin planlarını protesto etmek için FKTU sendikasının grev çağrısı yapmasıyla başlamıştı.

SSGSS yasası ile insan hayatı tehdit altında...

2006'da gündemimize oturan SSGSS yasası, sermaye devleti tarafından önce insanlara övünerek anlatıldı. Burjuvazinin uşaklığını yapanlar televizyonlara çıkıp "herkesin sosyal güvencesi olacak, parası olmayanların sigorta pirimini devlet yatıracak, hastanelerde artık eskisi gibi kuyruk olmayacak" gibi söylemlerle insanların gözlerini boyadılar. 2006 yılında tartışılan bu yasayı 2007 seçimleri öncesi uygulamaya sokmaya çekinenler seçim süreci biter bitmez yasayı uygulamaya soktular.

Peki 1 Ekim 2008 tarihinde onaylanan SSGSS yasasının gerçek yüzü nedir?

* Zaten zar zor elde ettiğimiz emeklilik artık hayal oldu. 65'e çıkarılan emeklilik yaşı ile sermaye devleti insanlarla dalga geçerek "sizi mezarda emekli yapacağız" diyor.

* Emzirme yardımı 6 aydan 1 aya düşürüldü.

* İlaçta devletin ödeyeceği pay düşürüldü, hastanın ödeyeceği pay yükseltildi.

* Artık hastaneler de otel gibi işletilecek. Çıkartılan yasa ile hastanede yatanlardan zorunlu otelcilik farkı alınacak.

* Bütün sağlık hizmetleri paralı oldu. Artık sadece ayakta tedavi olunca değil hastalık, kaza, ameliyat gibi nedenlerle hastaneye yatmak gerekince de "katılım payı" adı altında para ödenecek

Bunlar SSGSS ile karşımıza çıkan ilk saldırılardı. Sermaye devleti SSGSS'nin birinci yılını doldurmasıyla katılım payını iki katına çıkartarak sağlık alanındaki saldırılarını sürdürüyor. Yani artık aile hekimliği için iki lira, devlet hastaneleri için sekiz, özel hastaneler için ise on beş lira alınacak. Bununla beraber ilaçlardaki ÖTV artacak. Para babaları ve onların uşakları sağlık alanında yeni zamları biz ses çıkartmazsak sürdüreceklerdir.

Sağlıkta dönüşüm adıyla uygulanan bu saldırılar insan yaşamının burjuvazinin elinde bir kağıt parçasından ibaret olduğunu bir kez daha gösterdi. Bir yanda açlık ve işsizlik kol gezerken bir yandan da dalga geçer gibi zaten yeterli olmayan devlet hastaneleri özelleştiriliyor. Bu yasaya dayanarak rant açısından değerli olan devlet hastaneleri arazileri satışa konuldu. Bu yasayla beraber zaten paralı olan sağlık artık işçi ve emekçiler için bir lüks haline dönüştürüldü. Parası olan hastaneye gidebilecek olmayanlar ise ölümünü bekleyecek.

Sağlık hizmeti en temel hakkımızdır. Fakat sermaye devleti sağlıkta dönüşüm adıyla sağlığı insan hayatının temel ihtiyacı olmaktan çıkartıp, kendine yeni rant alanları oluşturmayı hedefliyor. Bu işçi ve emekçilere yapılan ne ilk saldırıdır ne de son olacak. Krizi fırsata çevirenler eğitimi, sağlığı insanlara satarak ben kar edeceğim bunun için siz ölceksiniz diyor.

Dün utanmadan kriz teğet geçti, pazara çıkarsanız ekonomimiz canlanır safsataları ile işçi ve emekçilere saldıranlar, kölelik yasası üzerine plan yapanlar bugün sağlık alanına da saldırdı. Gittikçe pervazsızlaşan burjuvazi elbette kar hırsı uğruna azgınca saldırılarını devam ettirecek.

Sağlık temel hakkımızdır. Bu en insani ihtiyacımızdır. Bizler bugün ancak sermaye ve haydutlarına karşı mücadele ederek haklarımızı ve en insani ihtiyaçlarımızı kazanabiliriz. Bizlerden zorla alınan haklarımızı ancak sömürülen sınıf olarak birlikte hareket edersek kazanabiliriz. Krizin bedelini ödememek ve insanca yaşamak için mücadeleye.

25 Kasım'da Kamu Emekçileri uyarı grevine çıkıyor!

Krizin faturasını ödememek için tüm işçi, emekçi ve gençler greve destek vermelidir!

Ağustos ayında başlayan toplugörüşme sürecinde sermaye hükümeti bir kez daha kamu emekçilerinin taleplerini karşılamak istemedi. Kamu emekçilerinin sosyal haklarına, iş güvencesine, emeklilik ve sağlık hakkına göz diken sermaye devleti bir kez daha emekçilere sefalet ücretini reva gördü. Ücretlere sefalet düzeyinde yüzde 2.5+2.5 artış yaparak emekçilerle adeta alay etti.

Sermaye iktidarı bırakalım yeni haklar vermeyi, olanları da gaspetmek niyetinde. Krizi, ağır ve kölece çalışma koşullarıyla, artan zam ve vergilerle işçi ve emekçilere fatura etmeye çalışan sermaye iktidarı, performansa göre ücretlendirme, sözleşmeli istihdam, grevli-toplusözleşmeli sendika hakkının tanımaması, mezarda emeklilik, düşük ücret, esnek çalışma koşullarını kamu emekçilerine dayatmaktadır. Hakkını arayan emekçileri ise sürgün ve soruşturmayla yıldırılmaya çalışmaktadır. Her gün çalışma ve yaşam koşullarımız daha da ağırlaşmakta, sosyal yıkım saldırılarıyla geleceğimiz çalınmaktadır.

Böylesi önemli bir süreçte kamu emekçilerinin fiili-meşru mücadelesi sonucu kurulan Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) ile Türkiye Kamu Çalışanları Konfederasyonu (Kamu-Sen), toplu görüşme sürecinde hükümetin taleplerini ciddiye almaması üzerine 25 Kasım günü bir günlük uyarı grevi gerçekleştirme kararı aldılar.

Kamu emekçileri hareketinin uzun bir dönemdir geriye çekildiği, işyerlerine umutsuz bir havanın hakim olduğu bir süreçteyiz. Bu olumsuz ruhhalini dağıtmanın, kamu emekçilerine güven vermenin ve mücadelenin öznesi yapmanın yolu her ilde, sendikada, şubede ve işyerinde tabanda emekçilerin birliğini sağlamaktan geçmektedir. Bunun için biran önce harekete geçilmelidir. 25 Kası uyarı grevi, öncesi ve sonrasıyla birlikte kitlesel ve güçlü örgütlemek için grev ve direniş komiteleri kurulmalıdır. Sorun sadece kamu emekçilerinin değil tüm işçi ve emekçilerin sorunudur ve 25 Kasım'da gerçekleşecek olan grevc, sosyal hakları gaspedilen, düşük ücret-fazla mesai ile çalıştırılan, sağlık, eğitim ve emeklilik hakkı elinden alınan, kısacası krizin faturasını ödemeye zorlanan tüm işçi, emekçi ve gençler destek vermelidir.

Kartal İşçi Kültür Evi Derneği
Fahri Korutürk Caddesi Gürpınar Sokak
No: 26/1 Karlıktepe Kartal
e-mail: anadoluyakasiiscibulteni@gmail.com

İşçi Bülteni Özel Sayı: 506 * Fiyatı: 25 YKr * Kasım 2009 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92